

Dr Elaine Phillips, Literatura Starego Testamentu, Wykład 23

© 2024 Elaine Phillips i Ted Hildebrandt

OK, czas zacząć. Wygląda na to, że cierpimy na syndrom po egzaminie: „jest deszczowy dzień, jest piątek”. Ponieważ jesteście wiernymi, przynajmniej stanowicie większość, więc mamy tyle, ale jest to niewielka większość.

Mówiłem to już wcześniej, powtórzę jeszcze raz. Zachęcaj swoich braci i siostry, bądź ich stróżami, aby rzeczywiście byli tutaj na zajęciach. To bardzo interesujące, kiedy pojawia się egzamin, pojawiają się twarze, których wcześniej nie widziałem, poza poprzednim egzaminem.

W każdym razie to ich problem. Piątkowe gazety, za tydzień od piątku, czy to prawda? Jeśli masz pytania dotyczące gazety, teraz jest czas, aby je zadać. Nie teraz, ale w tym tygodniu, a nie w czwartkowy wieczór.

Powiem tylko tyle: wiem, że już to mówiłem, ale powtórzę jeszcze raz. Jednostronicowy artykuł oznacza, że pracujesz nad nim naprawdę, bardzo ciężko, ponieważ zaczyna się od cztero- lub pięciostronicowego artykułu, a następnie jest sprowadzany i dopracowany tak, że każde słowo na tej jednej stronie ma dużą moc za tym. Więc nie myśl, och, jedna strona, mogę to po prostu rzucić w dziesięć minut.

To nie działa w ten sposób. Przyjrzyj się także Twojej pracy wstępnej, więc jeśli przejrzysz zadania, wiesz, że jest sporo pracy wstępnej, którą musisz wykonać, i oceniam ją zarówno na podstawie tej, jak i ostatniej strony produktu. Włóż więc w to trochę wysiłku.

Myślę, że uznasz to za całkiem zachęcające zajęcie. Nie pytaj, czy możesz oddać spóźnioną pracę. Masz odrobinę łaski od dziewiątej do piątej tego dnia, więc wszystko poza tym czasem.

Ponieważ dostałeś to zadanie od początku semestru, naprawdę, szczerze, nie przyjmę go. Nienawidzę być takim ogrem, ale tak to już jest. Ci z Was, którzy robią dodatkowy kredyt, powinni to zrobić w poniedziałek.

Nie prosz mnie też o przedłużenie tego. Dobra. Statystyki egzaminu możesz zobaczyć tutaj.

Carrie ma tylko pytanie z ukośnikiem w ogłoszeniu. Kontynuuj, Carrie. Zachęcam Cię, szczególnie jeśli na egzaminach pojawiają się problemy i naprawdę masz trudności, do skorzystania z sesji powtórkowych.

Są niezwykle pomocne i zarówno Carrie, jak i Matt potrafią dobrze skomponować materiały, aby były przystępne, szczególnie w tych gorączkowych godzinach przed egzaminem, ale zachęcam Cię, abyś robił to również co tydzień. OK, jakieś pytania lub uwagi, zanim przejdziemy dalej? Carrie włoży wasze egzaminy z powrotem do pudełek jeszcze dzisiaj, ale jeśli sprawdziliście tablicę, wiecie już, jaka jest wasza ocena, więc możecie to w pewnym sensie nakreślić, a także możecie spojrzeć na klucze do egzaminów, które są tam, co musimy zaśpiewać.

Wróć do tych być może niezwykłych sylab hebrajskich. Kryje się za nimi naprawdę głębokie znaczenie. Bóg jest dobry, a Jego miłosierdzie jest wieczne.

Poświęćmy trochę czasu na wspólną modlitwę.

Ojcze, dziękujemy Ci, że rzeczywiście powołałeś nas, abyśmy byli Twoimi dziećmi, że codziennie mamy dostęp do Ciebie przez krew Jezusa, przychodząc bardzo często do Twojej obecności, do Twojej sali tronowej, przynosząc to, co Chcę ci podziękować za nasze ciężary, które przed tobą stoją, więc jesteśmy wdzięczni. Panie, jesteśmy wdzięczni, że jesteśmy tutaj, że możemy razem się uczyć, że mamy ciepło i światło, wystarczającą ilość jedzenia i bezpieczeństwo.

Ojcze, naprawdę modlimy się za tych, którzy nie mają tych rzeczy, które tak często uważamy za oczywiste. W swoim miłosierdziu zaspokój potrzeby swojego ludu. Ojcze, modlimy się, abyś pomógł nam dzisiaj podczas studiowania.

Niech nasze studiowanie będzie naprawdę aktem uwielbienia. Spraw, aby nasze umysły były żywe, a serca płonące miłością do Ciebie i pragnieniem Twojej obecności. Modlimy się więc o to w imieniu Chrystusa z dziękczynieniem. Amen.

Swoją drogą, też powinienem się o to pomodlić, ale zobaczę to na ekranie twojego radaru modlitewnego. Pochodzę z północnej Minnesoty.

Śledziłeś ostatnio wiadomości tam na górze? Cała północna Minnesota i wschodnia część Dakoty Północnej jest obecnie obszarem klęski żywiołowej, ponieważ dziś i jutro nastaną tam powodzie, jakich nie doświadczyli od ponad 100 lat, a wokół tego panuje bałagan. Kiedy nadeszła wiosna, spędzałem czas w szkole średniej, zwykle workując z piaskiem, ponieważ mieszkałem w miasteczku, przez które przepływała rzeka. Więc w pewnym sensie wiem, przez co przechodzą.

Zachęcam was do modlitwy za ludzi, ponieważ wielu z nich grozi utratą domów i środków do życia. Całe miasta są zagrożone przez powodzie znacznie przekraczające fazę powodziową, a obecnie grożą także przedarciem się przez wały. To są więc trudne czasy dla tych ludzi.

Wiem, że ludzie na całym świecie cierpią. Po prostu mam takie połączenie. Wiem też, że na kampusie jest kilku mieszkańców Minnesoty.

Więc po prostu umieść to na ekranie radaru modlitewnego. Dokonamy krótkiego przeglądu, mówiąc o Salomonie i konsolidacji królestwa przez Salomona. Kiedy Dawid dobiegnie końca swego panowania, będziemy mieli zjednoczoną monarchię, ale będzie w niej kilka pęknięć, które powrócą pod koniec panowania Salomona.

Ale sam Salomon rzeczywiście konsoliduje imperium w sposób, o którym będziemy mówić. Powinienem chyba powiedzieć królestwo. Chyba nie powinienem mówić „imperium”.

Musimy jednak trochę przejrzeć, ponieważ mieliśmy trochę czasu pomiędzy. Pytanie przeglądowe, a może powinienem powiedzieć dwa pytania przeglądowe. Zobaczmy, czy biorąc pod uwagę fakt, że zrobiłeś to wszystko na potrzeby egzaminu, uda nam się to zrekonstruować.

Jak Dawid stworzył jedność polityczną i religijną w swoim królestwie? Nacięcie. Doskonały. Przenosi stolicę w miejsce, które będzie trochę bardziej atrakcyjne dla północnych plemion, zwłaszcza plemienia Beniamina z dawnego miasta Jebus, obecnie Jerozolima.

On przenosi tam Arkę, więc mamy wszystkie te symbole religijne w tym samym miejscu. Nie powinienem mówić wszystkiego. Masz tam arkę.

Nadal mamy ten namiot spotkań w Gibeonie. Porozmawiamy o tym dzisiaj. I wtedy masz całkowitą rację.

Dawid znacznie poszerza także granice królestwa. Następne pytanie. Drugie pytanie.

Ostatnie pytanie. Jakie wydarzenie przygotowało przyszłą budowę świątyni, szczególnie pod względem jej lokalizacji? Chris. Absolutnie.

Dobry. Dawid ma po grzechu liczenia ludu i doświadczenia zarazy, anioła Pańskiego i zniszczenia, Dawid z wdzięcznością Bogu, gdy ta plaga ustanie, kupuje to klepisko Araunah. Jest to w rejonie góry Moria, jak dowiedzieliśmy się z 2 Kronik 3. I w tym konkretnym miejscu złoży ofiarę.

I oczywiście, jak powiedzieliśmy w poniedziałek, właśnie to kładzie podwaliny pod budowę świątyni. Zatem jesteśmy już gotowi na kolejne duże przedsięwzięcie, które rzeczywiście prowadzi nas do Salomona. Z czego najbardziej znany jest Salomon? A tak przy okazji, jeśli potrzebujesz sposobu, aby to zapamiętać, możesz podziękować jednemu z moich uczniów około 15 lat temu za zasugerowanie tego, a ja po prostu

przekazuję to wszystkim klasie, ponieważ pierwotnie nie miałem tego przy sobie; pomyśl o czterech W.

Cztery W. Kristen. OK, to dobrze.

Mądrość i kobiety. A kobiety są lepsze, bo nie chcemy mówić tylko o żonach. Jest tam też mnóstwo innych kobiet.

A więc mądrość i kobiety. Kaylin. Bogactwo. Świetnie.
I? Cześć. To wszystko.

Mądrość, kobiety, uwielbienie, bogactwo. Niektóre z nich mają zarówno dobrą, jak i złą stronę, co przekonamy się w dalszej części. Tak, Zuzanna.

Tak, to świetne pytanie. Jaka jest różnica między konkubiną a żoną? Żona to ktoś, kto jest zaręczony i faktycznie pełni tę funkcję, a żony Salomona często przebywają w tym towarzystwie, ponieważ zawarł on sojusze polityczne. Widzicie tego przykład w przypadku córki faraona, o czym porozmawiamy nieco później.

Zatem pozycja żony wiąże się ze stanowiskiem, które nie jest tym, czym cieszyłaby się konkubina. Hebrajskie słowo oznaczające konkubinę to takie, które ludzie mają, to pilgashah lub coś w tym rodzaju. Ted, prawdopodobnie możesz mnie poprawić w kwestii samogłosek ze spółgłoskami.

Jakoś zapomniałem. Ale napisano na nim najróżniejsze rzeczy w kontekście tego, co to dokładnie oznaczało. To trochę niepewne.

Wiemy jednak, że sytuacja jest inna, a w przypadku królów często zawierano takie sojusze polityczne. Tak, Trevor. Tak, cóż, to dobre pytanie.

Czy istnieje kiedykolwiek wymiana między tymi terminami? Jednym z nieporozumień jest to, że hebrajskie słowo oznaczające żonę jest także hebrajskim słowem oznaczającym kobietę. Zatem masz konkubinę, która jest kobietą i należy do tej kategorii, a następnie jest spokrewniona z tą osobą. Zatem granice będą niejasne.

Twoje pytania są dobre. Trochę badań, które przeprowadziłem na temat tego hebrajskiego słowa oznaczającego konkubinę, zmusza mnie do powiedzenia, że szczerze nie znam odpowiedzi na wszystkie odpowiedzi na to, co jest tego nieodłączną częścią. Dobre pytania.

Jakieś inne pytania? Jeśli nie pomyślę o tym później, proszę, zapytaj mnie o tę sprawę posiadania tak wielu kobiet za żony. O niektórych kwestiach politycznych już wspomniałem. Ale kiedy zaczniemy mówić o Księdze Powtórzonego Prawa 27 i o tym, czego królowie nie powinni robić, powinniśmy do tego wrócić.

Oto kolejne pytanie do Ciebie. Pamiętacie nasze źródła? 1 i 2 Księga Samuela, 1 i 2 Księga Królewska stanowią jeden rodzaj bloku i jednostki, a następnie 1 i 2 Kronik znajdują się później i mają inny akcent. Czytając dzisiaj, jaką różnicę zauważyłeś pomiędzy materiałami z 1 Księgi Królewskiej a tym, co przeczytałeś w Kronikach? Chelsea.

Tak, nie widzisz całej tej historii o jego bałwochwalstwie pod koniec panowania Salomona, prawda? Nie ma tego w Kronikach. Jest to w 1. Księdze Królewskiej, 11. rozdziale Księgi Królewskiej, ale nie zobaczymy tego w Kronikach. To jeden koniec podpórek do ksiąg.

Pomyśl o drugiej podpórcie do ksiąg. A co z początkiem panowania Salomona i wydarzeniami, które do niego doprowadziły? Czy przeczytałeś w Kronikach cokolwiek o Adoniaszu i całej tej sprawie w kontekście frustracji, napięcia i prób zdobycia królestwa? Nie było go tam, prawda? Salomon właśnie zostaje królem w Kronikach. W Kings tak nie jest.

Masz Adoniasza, masz jego ustanowionego królem i za chwilę o tym porozmawiamy. Po prostu zawsze trzymaj anteny ustawione wysoko, aby uwzględnić te różnice. Między innymi właśnie to sprawia, że lektura jest tak interesująca.

W porządku, możemy kontynuować? Spróbujmy kontynuować. Jak często mówiłem, chcę, abyście byli świadomi najważniejszych wydarzeń, które mają miejsce, takich jak ustanowienie Salomona królem. Poznaj nazwiska, poznaj ludzi, wiedz, jak to się dzieje.

W pewnym sensie skupimy się na kilku punktach, ale oczywiście nie możemy omówić ich wszystkich. Kiedy David dobiega kresu swojego życia, jest już starym człowiekiem. Nie może się ogrzać.

Abiszag. Tak się to wymawia, mimo że po angielsku to Abishag. Abishag, młoda kobieta, zostaje przywieziona po prostu po to, żeby go ogrzać.

Dlaczego jest to istotne w dalszej części narracji? Dlaczego w ogóle wspominamy o pierwszych czterech wersetych 1 Księgi Królewskiej o ogrzewaniu króla Dawida? Ponieważ potem przechodzimy do tej niesamowitej rzeczy o Adoniaszu, który ogłasza się królem, a mimo to masz te pierwsze cztery wersety, Kristen. Tak, i faktycznie zostaniesz o to zapytany, Solomon. Za pierwszym razem miałaś rację.

Tak, prawda. Adoniasz, kiedy już został, pod każdym względem, pozbawiony swego rzekomego królestwa, następnie prosi o Abiszaga. I dlaczego jest to być może oświadczenie polityczne? Gdzie już widzieliśmy ten manewr? Przyjmowanie czyjejś konkubiny.

Tak, Katie. Absalom wygłosił naprawdę obrzydliwe oświadczenie polityczne, prawda? Kiedy śpi z konkubinami Davida w pełnym świetle dnia, każdy może to zobaczyć. I tak składa oświadczenie.

To, co należało do mojego ojca, jest moje. Jeśli Adoniasz to zrobi, to co należało do Dawida na starość, Abiszaga, należy do Adoniasza, to wtedy on wkroczy. Byłoby ze szkodą dla Salomona, gdyby coś takiego miało miejsce i nic z tym nie zrobił.

Widzieliśmy to nawet aż do Reuben. Sypianie się Rubena z Bilhą, nałożnicą jego ojca i służebnicą jednej z jego żon, uznano za rzecz absolutnie okropną. To pierwsza rzecz.

Cóż, Adoniasz rzeczywiście planuje zostać królem. Robi to w bardzo ciekawy sposób. To fascynujące odkryć, że po raz kolejny czytamy, jeśli czytamy bardzo uważnie, że David nie jest tak naprawdę najlepszym z ojców.

Jest napisane, że nigdy nie poprawiał Adoniasza. Adoniasz został zepsuty, tak jak został zepsuty Absalom. W pewnym sensie widzę odzwierciedlenie tego, co się tutaj dzieje.

Dlatego David nigdy tak naprawdę go nie poprawia. Adoniasz robi, co chce i zwołuje dwie bardzo ważne osoby, które przechodzą na jego stronę. Wiesz, kim oni są.

Już je widzieliśmy. Tak, Zuzanna. Tak, Abiatar, dobrze.

Jednak chcesz to powiedzieć. I jaką rolę pełni? To ksiądz, który właściwie był z Dawidem przez cały czas. Pamiętajcie, to on przyszedł i przyniósł efod i tak dalej.

Mamy więc bardzo kluczową postać. I tutaj Adoniasz odkrywa, że ma teraz Abiatarą po swojej stronie. Sadok będzie tym, który zostanie z Davidem.

Tak, Chelsea. Tak, ma też Joaba na swojej stronie. I oczywiście Joab ma długą historię.

Dlatego Adoniasz prawdopodobnie postrzega go jako kogoś, kto z powodzeniem będzie dowodził dowolną armią, jeśli zajdzie taka potrzeba. Ale Dawid ma Benajasza, o którym również dowiadujemy się, jeśli uważnie czytamy Kroniki, że jest także dość ważną osobą. Otóż Adoniasz osiedlił się w miejscu zwanym En-Rogel, na południowym krańcu miasta Dawida.

Ale w międzyczasie Natan i Batszeba przychodzą do Dawida i pytają: Czy wiesz, co się dzieje? I oczywiście wtedy dowiadujemy się, że nie tylko Dawid wybrał Salomona, ale przy okazji Adoniasz był następnym w kolejce. Amnona nie ma. Nigdy nie wiemy, co stanie się z Keliabem .

Jest drugim urodzonym. Absaloma już nie ma. Adoniasz jest czwartym dzieckiem.

Jest więc następny w kolejce. Ale Salomon jest tym, który będzie królem. A to dlatego, że jeśli cofniemy się do 1 Kronik, cóż, śmiało, nieważne.

1 Kronik 28 werset 5, Dawid mówi, że ze wszystkich moich synów, a Pan dał mi wielu, wybrał mojego syna Salomona, aby zasiadł na tronie królestwa Pańskiego nad Izraelem. David doskonale o tym wie, a kiedy dochodzi do kryzysu, nie jest to tylko jego wybór. Dawid daje do zrozumienia, sugerując, stwierdzając i oświadczając, że to Pan zdecydował, że królem będzie Salomon.

Zatem Salomon organizuje własną koronację, albo, niestety, Dawid i Salomon organizują koronację samego Salomona i dzieją się pewne bardzo symboliczne rzeczy. Za chwilę spojrzymy na mapę, ale Dawid robi to przy źródle Gichon, które jest źródłem wody dla Jerozolimy. Wypływa z tego mnóstwo wody i jest tam kilka bardzo interesujących poziomów symboliki.

Salomon także będzie jechał na mule Dawida, co też jest dość znaczące. Oświadczenia te są następnie składane w ramach całej ceremonii koronacyjnej. W międzyczasie mieliśmy Dawida, o którym dowiedział się Natan, który przekazuje słowo Pana. Oczywiście Dawidowi powiedziano, że nie zamierza budować świątyni, ale on nie może tak po prostu siedzieć beczynnie.

A jeśli poświęcisz trochę czasu na przeczytanie tych rozdziałów, 1 Kronik 28 i 29, Dawid bardzo dokładnie przygotowuje się do budowy świątyni, tak aby Salomon nie musiał zaczynać od zera bez żadnego doświadczenia. Tak naprawdę, jeśli przeczytasz to naprawdę uważnie, zobaczysz, że Duch Święty dał Dawidowi plan świątyni. Fascynujący fragment.

Duch dał mu poczucie, jak będzie wyglądać ta świątynia oraz plan na nią, a potem podąży za nią i jak się temu za chwilę przyjrzymy, odbija się to, tak jak przybytek, w pewnym w pewnym sensie cień, pozory lub bardzo prymitywna kopia samych królestw niebiańskich. Więcej o tym za chwilę. Cóż, w takim razie musimy przejść dalej lub z powrotem, być może wstecz, do 1 Księgi Królewskiej.

Chciałbym, żebyście mieli przed sobą swój tekst, kiedy zobaczymy, co Dawid każe Salomonowi zrobić. Jest to w rozdziale 2 i daje mu bardzo konkretne rady. Po pierwsze, w wersecie 3, bądź posłuszny.

Tekst mówi: Przestrzegaj, czego wymaga Pan, Bóg twój, chodź Jego drogami, przestrzegaj Jego praw i przykazań, Jego praw i wymagań, jak jest napisane w Torze Mojżesza. Zatem deklaracja. Salomon ma być posłuszny.

A potem mówi dalej: wy też powinniście zbudować świątynię. To trochę później. I wreszcie rzeczy, na które naprawdę chcemy zwrócić uwagę, dopilnowanie niedokończonych spraw.

Tak to tutaj nazwałem. David zdaje sobie sprawę, że w obliczu jego śmierci należy rozwiązać pewne kwestie związane ze sprawiedliwością interpersonalną. A zatem przyjrzyjmy się im.

Przede wszystkim werse 5 rozdziału 2 1 Księgi Królewskiej. Wiesz, jak zły jest Joab. Używam tutaj trochę parafrazy.

Przelał strasznie dużo krwi. Wiersz 6: Postępuj z nim według swojej mądrości, ale nie pozwól, aby jego siwe włosy zesły w pokoju do Szeolu. Joab ma krew na rękach.

Wiele mu się udało. Można to tak ująć. Joabowi wiele rzeczy uchodziło na sucho.

Dawid mówi Salomonowi: musisz rozprawić się z Joabem. Nadszedł jego czas. No i druga rzecz, abyśmy nie pomyśleli, że David po prostu chce się zemścić.

W wersecie 7, mówi, okażcie dobroć synom Barzillaja. Właśnie wspomniałem tam o Barzillai, ale oczywiście David może okazywać życzliwość synom, którzy będą w pokoleniu. Okaż życzliwość synom Jęczmienia, oku Goliata.

Niech będą wśród tych, którzy jedzą przy Twoim stole. To oni byli przy mnie. I pamiętacie, jak Dawid musiał uciekać, gdy Absalom przejął królestwo, Barzillaj okazał mu gościnność.

Dlatego Dawid instruuje Salomona, aby zrobił dokładnie to samo z potomkami Barzillai. Mamy więc tu miarkę za miarkę, w dobrym tego słowa znaczeniu. I wreszcie, w wersecie 8, wciąż mamy do czynienia z gościem o imieniu Szimei, tym, który przeklął Dawida, gdy ten odchodził w tej sytuacji.

I mówi Salomonowi: rozpraw się z nim. Jesteś człowiekiem mądrym – mówi ponownie w wersecie 9 – będziesz wiedział, co z nim zrobić. Sprowadź jego siwą głowę do Szeolu we krwi.

Teraz Salomon bardzo łaskawie daje tym dwóm osobom, Joabowi i Szimeiowi, szansę, że nadużyją tych obaw. Cóż, już rozmawialiśmy o: tak, przepraszam, Trevor, śmiało. Ja też nie.

To naprawdę dobre pytanie i odpowiem na nie zdecydowanie zbyt krótko. Samo hebrajskie słowo Szeol pojawia się zarówno w kontekstach prozatorskich, jak ten, jak i w kontekstach poetyckich w Biblii hebrajskiej. W większości kontekstów prozatorskich wydaje się, że jest to po prostu paralela do grobu.

Innymi słowy umieranie. Chociaż istnieje inne słowo na określenie grobu, wydaje się, że właśnie tak jest. Ponieważ mamy ludzi, którzy tak jak Jakub wspominają pójście do Szeolu, a tak naprawdę nie chcemy myśleć o nim, że znalazł się w czymś porównywalnym z piekłem.

Powiedziawszy to, we fragmentach poetyckich idę dłużej, niż myślałem, ale zrobię to szybko. We fragmentach poetyckich używa się go do przedstawienia grobu, tak jak właśnie powiedziałem, ale jest kilka innych miejsc, w których wydaje się, że mówi się o czymś innym, a rozdział 14 Izajasza jest jednym z tych kluczowych miejsc gdzie masz duchy zmarłych, które są niespokojne w Szeolu i nie wydaje się, żeby było to zbyt miłe miejsce. Pojawia się to także w Księdze Hioba.

To moja krótka odpowiedź. Jest o wiele dłuższy. To świetne pytanie.

To najlepsze, co mogę teraz dla ciebie zrobić. To świetne pytanie. Myślę, że David po prostu mówi tutaj: pozwólcie mu umrzeć albo zajmijcie się nim, żeby umarł.

Gdzie byłem? Nie pamiętam. O tak, Adoniaszu. Zajęliśmy się Adoniaszem.

W wyniku tej szczególnej prośby, którą kieruje do Abiszaga, wkracza on na bardzo znaczące terytorium. Przy okazji, pozwolę sobie trochę cofnąć czas. Kiedy Salomon i Batszeba dokończą tę interakcję, jeśli znajdę ją tutaj, w rozdziale 1, wersecie 21, przepraszam, nie mam na myśli Salomona.

Mam na myśli Davida. Dawid i Batszeba rozmawiają o tym, co ma się wydarzyć. Batszeba mówi Dawidowi: musisz coś z tym zrobić. W przeciwnym razie, gdy tylko ty nazwie go moim panem, królem, zostanie pochowany wraz z jego ojcami, mój syn Salomon i ja będziemy traktowani jak przestępcy, co oznacza, że Adoniasz pozbędzie się Salomona i prawdopodobnie wszystkich innych, stanowiło to jakiegokolwiek potencjalne zagrożenie dla królestwa Adoniasza.

Zobaczymy to w miarę rozwoju ksiąg historycznych, że kiedy ktoś zostanie królem, a okoliczności nie są naprawdę miłe ani dobre, ktoś często zniszczy całą opozycję, ot tak, wymiatając ją po drodze jak za pomocą miotły. Tego właśnie Batszeba strasznie się boi, że Adoniasz zrobi Salomonowi. Prawdopodobnie tak by się stało.

Aby Salomon faktycznie dał Adoniaszowi odrobinę szansy, a potem Adoniasz narusza tę zasadę, mówiąc: „daj mi Abiszaga”, możesz zobaczyć, jak to wszystko zaczyna się rozwijać. Cóż, to prowadzi nas z powrotem do modlitwy Salomona o mądrość. A tak na marginesie, zauważcie, że Salomon jest już mądry.

Dlatego przeczytałem ci kilka rzeczy, które mówi mu Dawid, gdzie mówi, że jesteś mądrym człowiekiem. Jesteś mądrym człowiekiem. Solomon ma dość rozumu, żeby wiedzieć, że potrzebuje o wiele więcej mądrości.

I zwróć uwagę na to, co mówi. Jestem w rozdziale 3. Udaje się do Gibeonu, gdzie składają ofiary. Wydaje się, że w tym miejscu w tamtym momencie znajdowało się tabernakulum.

I mówi w wersecie 9 rozdziału 3: Panie, daj swojemu słudze serce, które słyszy. Bardziej dosłownie przetłumaczyłem wnikliwe serce NIV. To serce, które słyszy i jest w pewnym sensie związane tym, że słyszenie jest posłuszeństwem.

Hebrajskie słowo oznaczające słyszeć często ma również konotacje z posłuszeństwem. Daj Twojemu słudze posłuszne serce, aby rządziło Twoim ludem i odróżniało dobro od zła, bo kto jest w stanie rządzić tą wielką osobą? Salomon wie zatem, jak prosić o mądrość.

Koncentruje swoją prośbę na konkretnym obszarze i to jest ten obszar pomocy! Nie wiem, jak kierować tym narodem. Teraz zobaczymy, że w tej dziedzinie jest naprawdę bardzo mądry. Tak naprawdę w następnej części rozdziału 3 znajdujemy przypadek testowy ilustrujący, jak mądry jest Salomon.

Przychodzą do niego dwie kobiety, dziecko martwe i tak dalej. Widzisz mądrość Salomona w zakresie sprawowania rządów i podejmowania decyzji sądowych. Tam, gdzie nie jest zbyt mądry, wydaje się, że jego modlitwa niekoniecznie obejmowała jego życie osobiste, ponieważ dokonuje w ten sposób bardzo fatalnych wyborów, którym przyjrzymy się nieco później.

Jego modlitwa o mądrość w zakresie rządzenia ludem jest tą, na którą Bóg w swoim miłosierdziu i łasce odpowiada, a także, jak mówi Pan, da mu bogactwo i bezpieczeństwo oraz wszystkie dobre rzeczy, które się z tym wiążą. To. Cóż, to prowadzi nas do tego, co w uproszczeniu nazwałem geopolityką, ponieważ dowiadujemy się pewnych rzeczy o tym, co dzieje się z Salomonem, ale musimy pamiętać, co 17. Księga Powtórzonego Prawa mówi o królach. Czy ktoś pamięta niektóre kluczowe kwestie pojawiające się w tym konkretnym fragmencie? Przeczytam to za chwilę.

Tak. Król musi sobie sam napisać odpis prawa i mieć go w miejscu, gdzie będzie czytał. Dobry.

Co jeszcze ma zrobić król, a czego nie? Tak, Trevor. Oszukujesz. Oszukiwać.

Oszukaj i przeczytaj to dla nas. Tak, pozwól mi to zrobić. Niewiele żon dla siebie, aby jego serce się nie odwróciło.

Jeśli przeczytałeś dzisiejszy materiał, wiesz, że Salomon naprawdę go przekroczył. Zgadza się, i dowiadujemy się, że srebro i złoto to, mam na myśli, srebra jest tak dużo, że nawet nie liczy się go już za panowania Salomona. Jest mnóstwo bogactwa, a oni nie powinni kupować koni.

Jak zauważyłeś, Salomon również to robi, a nawet mówi nam, skąd pochodzą niektórzy z nich i rydwany. Salomon w niektórych z tych rzeczy przekracza przewagę. Oczywiście myślę, że możemy czytać między wierszami i zgadnij dlaczego? Staje się potężny.

Za chwilę spojrzemy na mapę, aby pokazać zasięg jego królestwa. Aby zdobyć władzę, jak powiedziałem wcześniej, należy zawrzeć sojusze polityczne. Kobiety były kapitałem politycznym, czy nam się to podoba, czy nie, to jedna z rzeczy, które się wydarzyły.

Zatem Salomon scementuje swoje stosunki polityczne, pozyskując żony z różnych małych królestw, a bardzo małe królestwa prawdopodobnie można by ująć w cudzysłowie. Zamierza także zbudować takie rzeczy, które posiada, a które są oznakami politycznego sukcesu. Konie, rydwany, coś w rodzaju odpowiednika posiadania całego arsenału, który nadzoruje Pentagon w naszym konkretnym kontekście.

I zarobi mnóstwo, mnóstwo pieniędzy. Jak zarabia pieniądze? Cóż, spójrz na to w ten sposób. On tu powraca, aby nas prześladować geograficznie, ma międzynarodową autostradę przybrzeżną, która przechodzi przez jego panowanie, jego królestwo.

On nie pozwala tak po prostu przejść. Prawdopodobnie kołuje na lewo i prawo. W miarę rozwoju wydarzeń, karawany i tak dalej, ma kilka głównych miast, Megiddo, Chasor, Gezer, o których będę mówić za chwilę.

Zatem może on wpłynąć na niektóre podatki od wszystkich towarów przemieszczanych tam i z powrotem. Potrafi także pobierać daninę, prawdopodobnie nie powinien używać określenia rabunek, pobierać daninę od ludzi, którzy znajdują się pod jego panowaniem i rozszerzonym królestwem. Zatem bogactwo pochodzi z tych konkretnych źródeł.

A Salomon staje się kimś, kto prawdopodobnie ulega, nie powinienem nawet mówić, że prawdopodobnie, ulega pokusom, które dotyczą każdego, kto zdobywa władzę. Jeśli nie wiecie, jak się modlić za swoich narodowych przywódców, może ich nie lubicie, nie wiem. Jeśli nie wiesz, jak się za nich modlić, módl się, aby nie ulegli okropnościom towarzyszącym pychcie.

Podobnie jak w przypadku pytania w eseju na temat Saula, zauważyłeś, że wpływa to na każdego, na jakimkolwiek stanowisku, mającego przywództwo i władzę. Duma to straszna rzecz. I rośnie naprawdę łatwo.

Sugerowałbym, że Salomon zmierza w tym kierunku, razem z innymi. Cóż, jest Pete, tak, przepraszam, Rebecca. Tak, dobre pytanie.

Dlaczego jest tak, że jeśli nabyte bogactwo jest złe, wracając do Powtórnego Prawa 17, to dlaczego Pan mówi: Dam ci bogactwo? Cóż, wiesz, będzie dobra odpowiedź; to jest moja odpowiedź; możesz to wziąć lub zostawić. Wiesz, Bóg błogosławi go w pozycji, którą ma. I mówi: Dam ci bogactwo.

Kiedy wydaje się, że twoim celem jest bogactwo, wtedy staje się to problemem. I dowiadujemy się, że Salomon rzeczywiście pobierał daninę, wiecie, i zatrudniał siłę roboczą, poborową do pracy przy niektórych swoich projektach budowlanych. Zatem zawsze będzie punkt zwrotny w kwestii bogactwa i sposobu jego wykorzystania.

Wiesz, dziękuj Panu za ludzi bogatych, którym Bóg pobłogosławił, a oni wykorzystują to bogactwo do dobrych rzeczy. Kiedy zostanie wykorzystane do innych celów, a nawet nie zamierzam zmierzać w kierunku naszej obecnej sytuacji gospodarczej, pojawia się chciwość, a potem idzie ona w zupełnie innym kierunku. Może więc mieć zarówno dobre, jak i złe wartości.

Pokój w rozszerzonym królestwie. Masz tu cudowną minę. W rozdziale 4, wersecie 21, Salomon panował nad wszystkimi królestwami od rzeki aż do ziemi Filistynów aż do granicy Egiptu. Przynieśli daninę, są poddanyymi Salomona.

W wersecie 25 jest napisane, że za życia Salomona wszyscy żyli bezpiecznie, każdy pod swoją winoroślą i drzewem figowym. To liczba potwierdzająca, że życie pod twoją winoroślą i drzewem figowym jest bezpieczne. Nikt nie niszczy twoich upraw.

Czy pamiętacie, jak rozmawialiśmy o Księdze Sędziów, a ze względu na Madianitów Gedeon musiał młócić ziarno w małej prasie do wina? Cóż, to nie jest teraz problem. Żyjesz jedynie z produktami i wszystkimi swoimi zasobami ekonomicznymi i jesteś z nimi bezpieczny. To dobra rzecz.

Międzynarodowe stosunki handlowe. Wszystkie te rozdziały, wszystkie te rozdziały, wszystkie dwa, mówią o rodzajach przedsiębiorstw handlowych, jakie posiada Salomon, i oczywiście najważniejszym punktem jest wizyta królowej Saby u Salomona i fakt, że może ona przybyć i wystawiaj go na próbę trudnymi pytaniami, a on na nie odpowiada. Dokonują bardzo interesującej wymiany zdań tam i z powrotem, a duże bogactwo również przepływa tam i z powrotem w tym kontekście.

Wracając do 1 Księgi Królewskiej 3, jest napisane, że Salomon zawarł sojusz z faraonem, królem Egiptu, i poślubił jego córkę. Oczywiście, jak powiedziałem przed chwilą, będzie to swego rodzaju wzorcowy przykład tego, co on robi z wieloma innymi rzeczami. Prowadzi ją do miasta Dawida.

Jeśli przejdiesz do rozdziału 9, myślę, że tak. Widzimy na ten temat nieco więcej. W wersecie 16 faraon, król Egiptu, zaatakował i zdobył Gezer. Czy pamiętasz, gdzie na mapie znajduje się Gezer? Za chwilę do tego wrócimy.

Pokażę ci mapę. To jedno z tych trzech miast. Po prostu zajmijmy się następną rzeczą.

To jedno z tych trzech miast, wersecie 15 tego samego rozdziału, który czytam, a który mówi, że Salomon będzie umacniał, ponieważ jest włączony, zgadnijcie co? Międzynarodowy szlak handlowy. Wszystko, co przechodzi przez Izrael, przechodzi przez Gezer, przechodzi przez Megiddo, przechodzi przez Chasor. Salomon ufortyfikował te miasta i uczynił je głównymi miastami, które prawdopodobnie były miastami magazynowymi, a także miejscami, w których trzymał swój mały arsenał koni i rydwanów.

Powiedziawszy to, oto jak Salomon zdobywa Gezer. To dość interesujące. Wersecie 16: Faraon, król Egiptu, zaatakował i zdobył Gezer.

Podpalił. Zabił jego kananejskich mieszkańców. Izrael nie miał takiej możliwości aż do tego momentu.

A potem dał to jako prezent ślubny swojej córce, żonie Salomona, i zastanawiasz się, co to za prezent ślubny? Spalone miasto? Daj mi spokój. Czy nie mógł dać jej czegoś lepszego? Ale to właściwie dobry prezent. Właściwie to idealny prezent.

Ponieważ Solomon może zacząć od zera i zbudować dokładnie to, czego chce w tym kontekście. I zamierza tam zbudować duże, ufortyfikowane miasto. Z powodów, które za chwilę wskażę na mapie, jest to również bardzo mądre i strategiczne z jego strony.

Więc dostaje spalone miasto i myślisz, że nic. Nie, to wszystko. Ma darmowy plan, gotowy do użycia.

Cóż, jak już powiedziałem, powołuje wielu ludzi do kamieniarstwa, nosicieli wody i tym podobnych rzeczy. Widzimy więc pewne negatywne strony tego zjawiska. Oto mapa.

Zobaczmy, czy uda nam się znaleźć tutaj to, czego potrzebujemy. Zaciemniony obszar – dla tych z tyłu, którzy mogą mieć problemy z dostrzeżeniem tego – to obecnie panowanie Salomona. Jego panowanie.

Jego królestwo. Jedziemy aż tutaj, aż do północnego krańca Zatoki Ejlatu lub Akaby, zbliżamy się i obejmujemy Transjordanię i wszystkie te obszary. Daleko tutaj, nawet dotykając rzeki Eufrat.

Więc dostał strasznie dużo rzeczy. I znowu, pamiętajcie, nie o dużych królestwach. Małe królestwo, jeśli wolisz, jest tego częścią.

I to będzie częścią, wiem, tego nie ma w słowniku. Jeśli użyjemy go wystarczająco, możemy umieścić go w Wikipedii, a następnie możemy napisać o nim artykuł. Prawidłowy? Tak, prawda.

OK, więc jest rzecz do przemyślenia. Trochę trudno to tutaj zobaczyć, ale Gezer tam jest. Dobra? Międzynarodowa Autostrada Przybrzeżna będzie przebiegać przez ląd.

To jest, Gezerze. Gdzie jest Megiddo? Megiddo jest tutaj. Znowu na Międzynarodowej Autostradzie Nadbrzeżnej.

Gdzie jest Hazor? To jest właśnie tam. Zatem cały ruch, który będzie przebiegał z Mezopotamii, przez ten obszar do Egiptu, będzie omijał te trzy miasta. Nie mogę tego uniknąć.

Zatem Solomon jest całkiem mądry w tym, co robi. Cóż, to rodzaj geopolityki i mówimy trochę o bogactwie i tak dalej, i tak dalej, a żony również wchodzi w ten kontekst.

Uwielbienie to nasze następne W i musimy spędzić trochę czasu na rozmowie o uwielbieniu i o tym, gdzie Salomon robi to, co robi, jeśli chodzi o budowanie.

Ale pozwólcie, że odświeżę nasze wspomnienia na temat Miasta Dawida i tego, co wydarzyło się w związku z wstąpieniem Salomona na tron. Być może pamiętacie z poprzednich dyskusji, że ten mały obszar tutaj to Miasto Dawida. To wszystko.

Dziesięć, jedenaście akrów, coś w tym stylu. Nie jest duże, ale ważne, bo tutaj, na dole, znajduje się źródło Gichon. I wtedy, oczywiście, Salomon zostaje ogłoszony królem i oni to wszystko organizują.

W tym miejscu znajdowałby się pałac Dawida, ale nie było jeszcze świątyni. Kiedy Salomon będzie budował świątynię, rozszerzy się na wyższy region tutaj. Różnica wysokości, dla tych z Was, którzy po prostu lubią ciekawostki na dany dzień, przejście z tego obszaru aż do samego dna Miasta Dawida wynosi około 350 stóp.

Zatem patrząc w górę na tę sekcję tutaj, patrzysz w górę. Mówiliśmy o tym, gdy w poniedziałek rozmawialiśmy o psalmach. Będzie to zatem obszar, na którym Salomon zbuduje swoją świątynię w tej ogólnej sprawie.

Zobaczmy, czy uda nam się to uruchomić pod naszą kopułą na skale. Pod kopułą skały znajduje się obecnie podłoże skalne. W tym kontekście rzeczywiście można zobaczyć podłoże. Kolejne małe miejsce, w którym widać podłoże skalne.

Ale większość z tego to ogromna, ogromna platforma świątynna zbudowana przez Heroda Wielkiego. W Nowym Testamencie prawdopodobnie widziałeś tego rodzaju rzeczy w Nowym Testamencie. Mamy Miasto Dawida, mamy tu oczywiście Dolinę Cedronu, źródło Gichon i świątynię.

Powtórzonego Prawa 12, trochę się cofając, kiedy Mojżesz zwraca się do ludzi w Powtórzonego Prawa, mówi, że kiedy nadejdzie czas, macie przynieść swoje ofiary, macie przychodzić na te święta pielgrzymkowe do miejsca, które wybiorę umieścić moje imię. Nie nazywa tego Jerozolimą; jest to miejsce, w którym Bóg zdecyduje się umieścić swoje imię i będzie to Jerozolima. Zatem wypełnienie Powtórzonego Prawa 12.

Porozmawiajmy trochę o samej świątyni. Kiedy to czytałeś, jedną z rzeczy, która prawdopodobnie cię uderzyła, było to, że to wszystko jest o wiele większe niż tabernakulum. Przybytek był łaskawym zstąpieniem Boga w miłosierdziu, przebywającym razem ze swoim ludem.

Lud przemierzał Synaj, a Bóg wraz z nimi stawiał namiot. Teraz, kiedy są nieruchomi, teraz mają królestwo, teraz zbudujemy świątynię. I nie myślcie ani przez chwilę, że nie jest tak jak w przypadku niektórych innych narodów w okolicy.

Mieli też świątynie, a często struktura jest podobna. Ale najpierw omówimy niektóre cele. Będzie to centralne miejsce kultu.

Kiedy rozmawialiśmy o przybytku, naszą kluczową sprawą było to, że miał on reprezentować mieszkanie Boga pośród nich. Ponieważ stanowili mniejszą grupę ludzi, przemierzali Synaj, byli mobilni, a Bóg był z nimi. Tutaj, oczywiście, mają ziemię, różne plemiona zostały rozdzielone po całej ziemi, więc nie chodzi o to, że Bóg nadal tam mieszka, nie zrozumcie mnie źle, ale ludzie są bardziej rozproszeni.

Teraz muszą przyjeżdżać na święta pielgrzymkowe. Jakie są nasze trzy święta pielgrzymie? Namioty, Pascha, wypluć ostatnie, Święto Tygodni, prawda, mam je, dobrze. A tak przy okazji, muszę ci powiedzieć, że to jest styczna całkowita. Czy jesteś gotowy na styczną całkowitą? Jest takie wspaniałe przysłowie rabiniczne, wspaniałe przysłowie rabiniczne i brzmi ono tak.

On, bo rozmawiali rabini, z tym, który się uczy, ten, kto studiuje Torę i zapomina o tym, czego się uczył, jest jak kobieta, która rodzi dziecko, wychodzi i je zakopuje. Czy podoba Ci się to? To raczej graficzne, prawda? Ponieważ urodzenie dziecka jest bolesnym procesem. To dużo pracy.

Nikt o zdrowych zmysłach, po przejściu przez cały ten ból i udrękę, nie wyjdzie i pochowa twoje dziecko. Ale zapominając o tym, czego się uczyłeś, ponieważ włożyłeś w to dużo pracy, nie zapominaj o tym. Ponieważ cały ten ból i udręka związana z nauką po prostu minie, nie warto.

Zatem pamiętajcie o naszym wspaniałym przysłowiu rabinicznym i zdajcie sobie sprawę, że mówiąc o historii, musimy przypomnieć sobie, co jest zawarte w Torze, wiercie lub nie. Powiem to jeszcze raz, kiedy dotrzemy do naszych proroków. W porządku, to jest nasza tangens.

Centralnym miejscem kultu jest miejsce, do którego ludzie będą przychodzić na święta pielgrzymie, aby oddawać cześć Bogu, i wszystkie te rzeczy, które odnoszą się do tych świąt pielgrzymich, będą teraz ważne. Jest także reprezentatywny dla przestrzeni sakralnej. I w pewnym sensie rzeczywiście daje nam poczucie obecności Boga.

Już to powiedzieliśmy, ale w Kronikach zobaczymy to jeszcze bardziej dramatycznie. Nie będę czytać tych fragmentów, bo w pewnym sensie patrzę teraz na czasy, ale Kroniki, w przeciwieństwie do Królów, robią coś innego, a mianowicie jeszcze bardziej podkreślają obecność Boga. Zatem w rozdziale 5 macie tę chmurę chwały.

Teraz pojawia się w Kings, ale nie tak od razu i nie tak przekonująco. Następnie ogień zstępuje z nieba, jest to więc przestrzeń święta. Oczywiście ma to być także w pewnym sensie bardzo uproszczone i użyję terminu surowy nie w złym znaczeniu, ale w powiedzeniu, które jest szorstkie, bardzo surowe i odzwierciedla mieszkanie Boga w niebie.

I naprawdę chcę przyjrzeć się tym fragmentom, ponieważ są znaczące. 1 Kronik 28 1. Jak być może pamiętacie, część planów Dawida dotyczących świątyni, a przy okazji zauważcie, że jak powiedziałem, werseł 12 z 1 Księgi Kronik 28 mówi, że Dawid przekazał Salomonowi plany wszystkich duchów, które miał w głowie.

Wspomniałem o tym wcześniej. A teraz, oczywiście, w wersecie 18, mamy do czynienia z tym, o co mi chodzi. Dał mu plan rydwanu.

To są cherubiny ze złota, które rozkładają skrzydła i chronią Arkę Przymierza Pańskiego. No dobrze, ale o co chodzi z tym rydwanem i cherubinami? Widzieliśmy już cherubinów, ale teraz spójrzmy na 1. rozdział Księgi Ezechiela. Ponownie nie będziemy tu spędzać dużo czasu, ale będzie to po prostu preludium do tego, co

robimy, kiedy faktycznie zajmiemy się Ezechielem. W rozdziale 1 Ezechiel ma niezwykłą wizję.

I oczywiście są to te cztery stworzenia. A w wersecie 5 jest napisane, że są cztery żywe stworzenia. Forma przypominała człowieka.

Każdy miał cztery twarze i cztery skrzydła. Nogi były proste, stopy jak u łydki. Uważać że.

Polerowane oksydowanym brązem. Pod skrzydłami, z czterech stron, miały ręce człowieka. Twarze, skrzydła i skrzydła stykają się ze sobą.

A potem, jeśli spojrzycie nieco dalej w dół, jeśli dobrze to widzę tutaj, wersec 15, również koła. Tak więc, gdy Ezechiel może zajrzeć do nieba, widzi coś, co ma koła. Oczy są na wszystkich kołach.

I to znowu, sugerowałbym, słowami, które można wyrazić w bardzo uproszczony, zgrubny sposób, co przedstawia wizję nieba. Widzimy coś, co nazywa się rydwanem. Kiedy czytasz Psalmy, jest tam mowa o Bożym rydwanie i kołach, które Go niosą.

Kiedy Izraelici przekroczyli Morze Trzciny, także tam wspomniano o rydwanie. Zatem coś w Bożej obecności ma pewne cechy. I proszę, pamiętajcie, że jest to ujęte w kategoriach zrozumiałych dla naszych bardzo prostych, skończonych umysłów i akceptowanych przez nasz system językowy.

Jednak to, co przygotowuje się do umieszczenia na dziedzińcu świątyni, ma cechy, które w bardzo prosty sposób są reprezentatywne dla sytuacji w niebie. I od razu myślisz, a przynajmniej powinienes, myślałem, że nie powinni tego robić. Drugie przykazanie, prawda? To nie są bożki do oddawania czci.

Są to rzeczy, o których Bóg powiedział, że symbolicznie przedstawiają to, co dzieje się w sferach niebiańskich. Za chwilę pokażę wam zdjęcie lub, przepraszam, przedstawienie za chwilę. Również rozdział 8 i 9 Listu do Hebrajczyków, myślę, że to są fragmenty, o których już mówiliśmy, mówiące o tym, co jest w świątyni, będące cieniami i kopiami, bardzo niedoskonałymi kopiami tego, co mamy w królestwach niebiańskich.

Cóż, mówiąc bardzo przyziemnie po tym całym komentarzu, jest to także miejsce przechowywania bogactwa narodu i ma to całkowity sens. Jeśli masz naród, który przynajmniej powinien bardziej niż cokolwiek innego chronić swoje święte symbole, przy czym Arka Przymierza jest oczywiście w centrum tego wszystkiego, to będzie on w miejscu, w którym będą go strzec z samym ich życiem. Dlaczego nie umieścić tam również bogactwa narodowego? I tak świątynia rzeczywiście stanie się miejscem przechowywania bogactwa.

Mnóstwo, mnóstwo złota i cennych przedmiotów związanych ze świątynią. Cóż, projekt i wyposażenie są bardzo podobne do tego, co widzimy w przybytku, z wyjątkiem wielokrotności. Na przykład zamiast jednego stołu na chleb pokładny masz dziesięć .

A zamiast jednego świecznika masz dziesięć. A sprawy są po prostu większe. Zobaczmy jak część z tego wygląda na bardzo uproszczonym modelu.

To ten, który powstał w Wielkiej Brytanii, myślę, około 25-30 lat temu. Ale daje nam to trochę do zrozumienia. Zauważ, że mamy dwa duże filary.

Joachim i Boaz to filary ustawione po obu stronach wejścia do świątyni. Jest w tym coś trochę niejasnego, jeśli dobrze czytam mój tekst. Bo wydaje mi się, jak dobrze czytam tekst, że szerokość ołtarza jest taka sama, jak szeroka jest świątynia.

A to wygląda na trochę mniejsze. Ale w każdym razie tam nie ma z tym problemu. Skupimy się na tej sprawie.

To jest to, co mnie naprawdę interesuje. Masz umywalkę, prawda? Albo umywalkę, czy jakkolwiek chcesz to nazwać. To miejsce, w którym gromadzi się woda, morze, część zwana morzem, do mycia i oczyszczania.

A tutaj mamy pod spodem byki, czyli bydło. Czy to nie jest fascynujące? Pozwolę sobie wrzucić w to jeszcze jeden kawałek późniejszej literatury. Co widzi apostoł Jan, gdy w 4. rozdziale Apokalipsy zajął do nieba? Śpiewamy o tym w: Myślę, że to Święte, Święte, Święte.

Widzi szkliste morze, duże morze, wielką przestrzeń. Cóż, jest to odbicie Ezechiela na końcu rozdziału 1, który również widzi ogromną przestrzeń, a nad tą przestrzenią znajduje się tron Boży. Co kryje się pod przestrzenią? Te cherubiny.

Czy to nie interesujące? Zatem w jakiś sposób widzimy tę szeroką przestrzeń niebios, morze, jakkolwiek chcecie to nazwać, unoszone przez cherubinów. I tutaj symbolicznym oczyszczeniem staje się wejście przed oblicze Boga. Umyjesz się w tej wodzie zanim pójdziesz do sali tronowej.

A świątynia jest salą tronową Boga, tak jak w tych wizjach mijamy cherubinów, którzy stanowią ochronę. Są strażnikami sali tronowej. Przechodzisz obok nich i wchodzisz w samą obecność Boga.

Teraz możemy powiedzieć o wiele więcej na ten temat. W starożytnych świątyniach Bliskiego Wschodu tak jest i powinienem był załączyć zdjęcie, ale oczywiście zapomniałem to zrobić, ale te ogromne świątynie z terenów Mezopotamii,

szczególnie świątynie asyryjskie, miałyby absolutnie gigantyczne stworzenia. Kamień, wykonany z kamienia, stojący po obu stronach wejścia do świątyni.

Były to skrzydlate stworzenia. I wyglądają jak cherubiny. Wyglądają bardzo podobnie do tego, co mogło chronić tutejszą świątynię.

Cóż, wchodząc ponownie do środka, zauważam, że mamy tu wiele świeczników, a nie tylko jeden. To jest święte miejsce, takie jakie mieliśmy w tabernakulum, ale teraz jest to nieruchomy, statyczny budynek. A potem oczywiście nasze najświętsze miejsce, Arka Przymierza, i znowu te bardzo ogromne przedstawienia, cherubiny, strzegące tronu Bożego.

Należy jednak pamiętać, że nie jest to całkowicie obce ani oderwane od szerszego kontekstu kulturowego, ponieważ, jak właśnie powiedziałem, w szerszej kulturze znajdują się także te wielkie kamienne stworzenia strzegące królewskich sal tronowych. Oto więc stwierdzenie: Bóg jest królem i to On jest królem ostatecznym. On jest ostatecznym królem.

Cóż, jeśli chodzi o wejście, dziedziniec, ołtarz i pracę, myślę, że to wszystko. Musimy powiedzieć kilka rzeczy na temat funkcjonowania Lewitów. Jaka była ich główna, cóż, jaka była jedna z ich głównych funkcji, gdy działał przybytek? Co zrobili Lewici? Zajęli się tym, a ty możesz pójść jeszcze dalej, pomyśleć o tabernakulum, pomyśleć o namiocie, pomyśleć o przeprowadzce.

To oni byli odpowiedzialni za pakowanie, przenoszenie, ustawianie itp. Oczywiście, kiedy już będzie świątynia, nie będą tego robić, prawda? To nie jest ich funkcja. Ale mają kilka bardzo istotnych rzeczy.

Przez cały czas Lewici i kapłani mieli być nauczycielami, ale teraz zajmują się innymi rzeczami. Pełnią funkcję strażników. W pewnym sensie rozwinięcie i kontynuacja tego, co robili wcześniej, ponieważ pamiętacie, że rodziny lewickie stacjonowały tuż obok obszaru przybytku.

Teraz są odzwierciedleniami w świątyni. To jest interesujące. To muzycy, muzycy świątynni.

Oczywiście Kroniki mają wiele do powiedzenia na ten temat. Muzyka i prorokowanie często idą w parze. Kiedy dotrzemy do Elizeusza, zobaczymy to jeszcze raz.

Masz powiązania z Lewitami, którzy w jakiś sposób dostarczali muzykę do wyroczni prezentacji słów Bożych. Kolejna rzecz, o której chcę tutaj trochę wspomnieć. Och, zła gra słów.

Przepraszam za to. Harfa, muzyka, bla, bla, bla. Kolejną rzeczą, o której chciałbym cię pouczyć, jest to, że ich muzyka jest doskonała.

Czytałeś te rzeczy? To wyszkoleni muzycy. To, co robią w kontekście świątynnym, jest doskonałe. Tekst bardzo wyraźnie nas o tym informuje.

Oni nie błąkają się tam, brzdąkają i nie mówią: „Wydają radosne dźwięki ku Bogu”. Hej, ho. Jest na to miejsce, ale nie w kontekście uwielbienia.

Czy wystarczająco się namęczyłem? Chodźmy dalej. Zajmują się także skarbnicą. To znaczące.

To odpowiedzialność. Tych rzeczy nie można nadużywać. Pełnią funkcję urzędników.

Pełnią funkcję sędziów. Widzieliśmy tego niewielkie ślady, a raczej powinienem powiedzieć, że były to wskazówki już podczas czytania Księgi Powtórzonego Prawa. Mówiłem o wnoszeniu spraw przed Pana.

Częścią tego będą zadania Lewitów, jak sądzę, zarówno w ich poszczególnych miastach, jak i prawdopodobnie w samej Jerozolimie. Cóż, poświęcenie tego odbywa się w Świątyni Namiotów. Nie jest tam napisane Świątyni Namiotów, ale jest napisane podczas Świąt w siódmym miesiącu, więc możemy to wywnioskować.

Modlitwa Salomona jest cudowna i nie zamierzam ci jej czytać, ale chcę, żebyś upewnił się, że uwypukliłeś te rzeczy. Zawsze obiecuje. Ma zamiar wrócić i zastanowić się nad wcześniejszymi obietnicami Boga, co swoją drogą jest wspaniałym wzorem do modlitwy, jeśli ktoś chce, do refleksji nad wcześniejszymi obietnicami Boga i tym, gdzie jesteśmy w danym momencie w relacji do tych obietnic i naszej wdzięczności za te obietnice i za wierność Boga.

To nie jest zły pomysł. Wyjaśnia także, że ma to być miejsce zamieszkania imienia Bożego, a my nie chcemy tracić z oczu faktu, że to imię ma moc. Dlatego jest takie przykazanie, aby nie wywyższać imienia Pana ku pustce.

Imię jest ważne. Imię ma moc. Ale idąc dalej, większość modlitw skupia się na tym, co się stanie, jeśli ludzie okażą się nieposłuszni.

Jeśli na przykład okażą się nieposłuszni, deszcz może ustać. Jeśli odwrócą się, przyjdą do tej świątyni i będą się modlić, niech Bóg ich odnowi. Jeśli okażą się nieposłuszni i zostaną wzięci do niewoli, ale powrócą i pokutują, zwrócą się w stronę tego miejsca i będą się modlić, a Bóg ich przywróci.

Przechodzi przez wiele przekleństw przymierza, które widzieliśmy, czytając Księgę Kapłańską 26, a także Powtórzonego Prawa 27 i 28. Zatem modlitwa Salomona nie gdzieś wyleciała mu z głowy. Modli się w oparciu o przymierze.

Zarówno przymierze z Dawidem, jak i przymierze z Synaju. To ważne. Ceremonia poświęcenia była niezwykłym momentem, podczas którego złożono wiele ofiar.

Swoją drogą, oni nie tylko składają te ofiary w ramach masowej rzezi. Jest tam cała masa ludzi, którzy biorą w tym udział, jedząc część ofiar wspólnoty. To właśnie się dzieje w tym kontekście.

Jak wiecie, obecność Boga objawia się w dramatyczny sposób, a potem mamy Bożą odpowiedź, która jest dłuższa, ale jest to jeden z fragmentów, który, jak sądzę, znacie. Być może zapamiętałeś to w takim czy innym kontekście. Nadchodzi jako dalsza odpowiedź Boga na modlitwę Salomona i oczywiście jest to piękne stwierdzenie, które, jeśli jeszcze nie nauczyłeś się na pamięć, może miło będzie je zapamiętać.

Widzę, że jest to trochę wyblakłe, aż do czerwonego materiału. Ale nawet po modlitwie Salomona, wiecie, kiedy sprawy przybierają zły obrót, Bóg mówi: jeśli mój lud się ukorzy, módlcie się, szukajcie mojego oblicza, odwróćcie się od swoich niegodziwych dróg. Wiesz, są tu pewne kryteria.

Pokorni, módlcie się, szukajcie Boga, odwróćcie się od pokuty, wtedy Bóg rzeczywiście nas odnowi. Warto więc o tym pamiętać i z pewnością było to ważne, gdy poświęcenie świątyni dobiegało końca. To całkiem niezłe rzeczy.

Salomon dobiega końca swego panowania i jak powiedziałem wcześniej, są to rzeczy, których nie ma w Księdze Kronik, ponieważ jest to trochę obskurne, może nie tak przyjemne w czytaniu, ale tak samo, jak zakończenie panowania Dawida doprowadziło nas do przygotowań aby zobaczyć budowę świątyni w Salomonie, teraz zobaczymy przygotowania, czy nam się to podoba, czy nie, do rozłamu w królestwie. Salomon zawarł wiele sojuszy politycznych. Werset 11, przepraszam, werset 1 rozdziału 11, kochał wiele cudzoziemek, a tak na marginesie, ta miłość mówi o tym sojuszu politycznym, żeni się z nimi, mówi, że trzymał je mocno w miłości, miał 700 żon pochodzenia królewskiego, ponownie zauważając to powiązanie, 300 nałożnic i jego żony sprowadziły go na manowce, tak że zwrócił się ku bałwochwalstwu, a w wersecie 5 jest mowa o wszystkich różnych bogach i boginiach oraz o punktach bałwochwalstwa.

Panu nie jest się z tego naprawdę zadowolony, więc Bóg powie w dwóch różnych miejscach, że coś się wydarzy. Przede wszystkim Pan mówi do Salomona, rozdział 11, werset 11, ponieważ nie zachowałeś mojego przymierza, z całą pewnością wyrwę ci królestwo i oddam je któremuś z twoich podwładnych. Zostawię wam jedno plemię ze względu na Dawida, lecz królestwo zostanie zniszczone.

Pojawiają się przeciwnicy i wymieniłem tutaj trzech głównych. Edom znajdował się pod kontrolą Salomona. Cóż, to trochę pęka, a ten przywódca Edomitów przewodzi wszystkim.

Aram, obszar buforowy pomiędzy Izraelem a właściwą Mezopotamią, w Syrii, ma pewne pęknięcia. A potem mamy naszą główną osobę, Jeroboama, syna Nebata. Werset 26, rozdział 11, zbuntował się przeciwko królowi.

Nie wiemy, na czym polega ten bunt. Nic nam to nie mówi. Ale to, co dzieje się w kilku następnym wersetach, jest naszą drugą uwagą, którą zdecydował Bóg.

Czy pamiętacie te rzeczy, w których Bóg upewniał wszystko za pomocą dwóch różnych stwierdzeń? Wielokrotnie widzieliśmy dwa różne stwierdzenia. Niedawno Saul zdobył królestwo, ale je utracił. Teraz mamy to samo z Salomonem.

Bóg poinformuje go na dwa różne sposoby. Królestwo zniknie. Pierwsza skierowana jest bezpośrednio do Salomona.

Drugi nas informuje. Werset 29: Jeroboam wychodzi z Jerozolimy. Achiasz, prorok z Szilo.

Shiloh ma kilka ważnych powiązań, prawda? Spotyka go i mówi: Mój Boże, werset 30, oto nowy płaszcz. Rozdziera go na 12 kawałków. A potem mówi: weź 10.

Te 10 będzie twoje. Ponieważ mówi Bóg Izraela: Wyrwę królestwo z ręki Salomona i dam wam 10 pokoleń. Ty jesteś tu Jeroboamem.

Jedno plemię zostanie zachowane. Mamy więc dwie różne wskazówki, że Salomon utraci królestwo. Cóż, tragedia polega na tym, że nie odwraca się od swoich dróg.

I tak po 40 latach umiera. Zanim zajmiemy się podzielonym królestwem, pójdziemy inną drogą. Schodzimy w stronę literatury mądrościowej, ponieważ trzy z czterech ksiąg uznawanych za księgi mądrościowe są powiązane z Salomonem.

Przysłów, Kaznodziei, Pieśni nad pieśniami. I w tym kontekście zajmiemy się także Hiobem. Zatem od przyszłego tygodnia na jakiś czas zajmiemy się literaturą mądrościową.

A potem zajmiemy się podzielonym królestwem. Tymczasem Szabat Szalom. Spędź wspaniały weekend.

Tam jest wiosna.